

Cílem Českého klubu skeptiků Sisyfos, z. s. je šíření vědeckých poznatků a nezkrácených informací. Zkoumáme sporné jevy a vystupujeme proti pseudovědeckým názorům. Pomáháme chránit spotřebitele před nabídkou podvodných služeb, pomůcek a přístrojů. Podporujeme kritické myšlení a zdravou pochybovačnost. Naším členem se může stát každý, kdo dává přednost rozumu před vírou v zázraky.

Z OBSAHU

Proslov při předávání XVII. Bludných balvanů Sisyfa	1
Bludné balvany udělené za rok 2014	2
Testování léčitele (<i>Leoš Kyša</i>)	8
Happening s trezorem otestoval jasnovidce (<i>Leoš Kyša</i>)	9
Odpůrci očkování zmanipulovali anketu Lékař roku. (<i>Ludmila Hamplová</i>)	10
Omluví se někdy redaktoři z Respektu za šíření autistické lži? (<i>Leoš Kyša</i>)	12
Zpráva o XII. Skeptikonu v Kroměříži (15. 5. – 17. 5. 2015) (<i>Karel Pavlů</i>)	14
Skeptikony se vrátí do Čech? (<i>Čeněk Zlatník</i>)	16

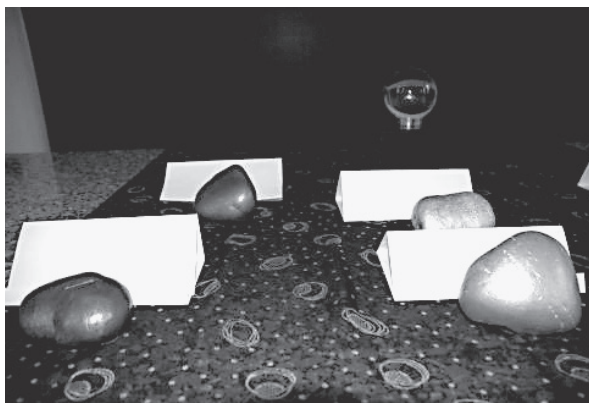
Proslov při předávání XVII. Bludných balvanů Sisyfa

Slovutní laureáti a jejich fanyanky, vzácní hosté, příznivci i odpůrci kritického skeptického myšlení, dámy a pánové!

V zastoupení Strašného Sisyfa předstupuji před toto tradiční slavnostní shromáždění již po sedmácté. Právě před týdnem jsme mohli za ideálního počasí sledovat třičtvrtěné částečné zatmění Slunce, ale když jsme na počátku roku v našem Bludném komitétu Sisyfa shromáždili a pročítali za loňský rok došlé nominace na Balvany, měl jsem dojem, že naše drahá vlast prodělává už drahý čas totální zatmění rozumu.

Když jsme počátkem r. 1999 připravovali první udílení Bludných balvanů za r. 1998, shromáždili tehdejší členové Komitétu pouhých 14 nominací, takže pravděpodobnost umístění nominantů na některém vítězném stupínku dosahovala bezmála 43 %. V dalších ročnících počty nominací utěšeně stoupaly, na čemž měli ovšem svůj podíl jednak členové Sisyfa, ale posléze i širší skepticky naladěná veřejnost.

V posledních letech pak pozoruji zajímavý fenomén, že nám své nominace posílají dokonce i předešlí nositelé Bludných balvanů, kteří nám dokonce vyčítají, že oni už Balvan

dostali, ale jejich ještě výkonnější kolegové z branže nikoliv. Za rok 2014 tak komitét obdržel přes 120 nominací; vesměs docela kvalitních, takže začínáme uvažovat, že bychom v budoucnu udělovali Bludné balvany čtvrtletně.

Když jsem před těmi sedmácti lety s touto skeptickou taškařicí přišel, jako bloud jsem se domníval, že to bude záležitost tak tří - čtyř let, než se podaří ocenit

všechny významnější protivníky kritického skeptického myšlení a dál budeme už je paběrkovat. Jak patrně, náklonnost k matení české veřejnosti statisticky významně roste; to jsme, soudruzi, podcenili. Popravdě si tento přírodní úkaz nedokáží vysvětlit jinak, než že se naši odpůrci napojili na mimozemské zelené pidimužky, kteří po úspěšné krymské operaci se nyní rozhodli infiltrovat země Koruny české, protože ty - jak víme z historie - odjakživa oplývaly mlékem a strdím.

Není to však jediný důvod, proč u nás sportovní disciplína matení české veřejnost bují. Především pozorujeme, že k jejímu rozvoji přispívají i evropské fondy, zejména v rámci projektů Vzdělání pro konkurenceschopnost, které v již

světoznámém českém provedení dokáží podporovat pravý opak. Stačí, aby příslušný šarlatán správně vyplnil komplikované formuláře a pak splnil všechny položky podle zadání, protože úředníci kontrolují právě jen naplnění kolonek, ale vůbec je nezajímá obsah toho, co se přednášelo či psalo.

Snad ještě závažnější jsou však přešlapy veřejnoprávních sdělovacích prostředků a dokonce i veřejných vysokých škol. Už několikrát jsme v minulosti museli pranýřovat některé pořady ba i seriály České televize a Českého rozhlasu, ale nyní zjišťujeme, že na řadě fakult či kateder veřejných vysokých škol se studentům bakalářského či magisterského studia zadávají bizarní témata, která jsou pak studenty zpracována v rozporu s kritickou vědeckou metodou, a školitelům nebo oponentům to ani nepřijde.

Tak například byla v posledních letech na našich veřejných vysokých školách obhájena témata:

Biorezonanční terapie vybraných poruch LS páteře (2013)

Homeopatie u zvířat (2014)

Homeopatická léčba a její vliv na imunitní systém (2006)

Reiki jako možnost posilování psychické stability (2012)

Návrh interiéru bytu dle Feng Shui a geopatogenních zón (2011)

Výchova a vzdělávání podle znamení zvěrokruhu jako alternativa ve vzdělání (2010)

Povinnost vysokých škol zveřejňovat plné texty bakalářských, magisterských i doktorských prací na internetu se pro

náš Komitét stává doslova zlatým dolem a vřele doporučuji našim příznivcům, aby si ve volných chvílích na příslušných webových stránkách zabrouzdali. Tituly nejvýživnějších prací jsou tak výmluvné, že umožňují poměrně rychlou identifikaci příštích kandidátů na Balvany. Hlavní zásluhu na tak znamenitém výsledku nemají přirozeně studenti, ale jejich školitelé, vedoucí kateder a zejména oponenti.

To všechno představuje pro nás větší časovou zátěž, takže jsme Komitét v loňském roce rozšířili a omladili. První schůze Komitétu se tak letos o týden opozdila proti tradičnímu Tříkrálovému zasedání. Trvala mimořádně dlouho, protože jsme nechtěli svou náročnou práci ošidit. Pravděpodobnost získání některého Balvanu totiž v průměru klesla na pouhých 5 %. Přihlíželi jsme ovšem k tomu, že řada uchazečů získala více nominací, ale hlavním kritériem zůstala jako vždy předtím kvalita výkonu, jeho společenský dopad a také odborná kvalifikace jednotlivce či družstva.

V mezidobí do druhé mručící schůze na konci ledna probíhaly mezi členy komitétu intenzivní konzultace, jichž se zúčastnili i naši lobbisté, takže na závěrečné schůzi byly po náročném připomínkovém řízení schváleny první verze laudatií pro všech šest budoucích laureátů. Hlasovací mručení bylo téměř všehrdelně kladné. Jen v jednom případě se jeden člen Komitétu mručení zdržel, ale nikdo nemručel proti. [zde bych prosil zvukovou ukázkou mručení]

Můj dík za hladký průběh oponentního řízení patří všem až neuvěřitelně nezávislým odborníkům našeho Komitétu; byla to radost s tak kompetentním týmem připravit dnešní bludnou slavnost. Podobně děkuji všem, kdo se nejrůznějšími způsoby podíleli na přípravě, organizaci a programu dnešního večera. Nemohu zapomenout ani na všechny příznivce, ba i nepřítelce našeho Klubu, kteří v průběhu celého roku dodávali do naší databáze výživné nominace. V neposlední řadě děkuji děkanovi Matematicko-fyzikální fakulty UK prof. Janu Kratochvílovi za laskavé poskytnutí Strouhalovy posluchárny pro bludnou slavnost.

Jiří Grygar, mimořádný a zplnomocněný velvyslanec Strašného Sisyfa, vrr.
(*Matematicko-fyzikální fakulta UK, Strouhalova posluchárna, 27. 3. 2015*)

Bludné balvany udělené za rok 2014

Bronzový Bludný balvan v kategorii jednotlivců:

Mgr. Alžběta Šorfová za trpělivou přípravu veřejnosti na duchovně-energetickou transformaci

Hlubinná psycholožka Mgr. Alžběta Šorfová se asi dvacet let zabývá alternativními obory, jako jsou regresní terapie, práce se světelnými systémy, vyššími dimenzemi a volnými energiemi. Poznatky své i jiných slovutných esoteriků předává veřejnosti prostřednictvím „internetové televize“ Cesty k sobě (www.

cestyksobě.cz). Tuto video-encyklopedii esoteriky založila již před léty, dnes tu nalézáme již stovky videí a článků.

Naše laureátka je v telepatickém kontaktu s kosmickou Světelnou radou, a tudíž má spolehlivé informace „z první ruky“ o celoplanetárním transformačním procesu, jehož spu-

tění bylo po léta na spadnutí. Vzpomeňme na nervák z prosince 2012, kdy měl dokonce skončit svět, nicméně lidstvo dostalo milost. Teprve na jaře 2014 se definitivně rozhodlo o obnově a začalo se s transformací. A je to znát! Zvýšily se zemské vibrace, konflikt na Ukrajině probíhá mírně, bezjaderně, a dochází k postupné všeobecné očištění a odvírování. Brzy dostane lidstvo k dispozici „volné energie“, budeme moci zadarmo topit a jezdit auty jako to kdysi dokázal mág mágů Nikola Tesla a jak nám nedávno připomenul nositel Bludného balvanu Dr. George Egely. Vše je naplánováno, žel nezačne se v Praze. Skeptik si o tom může vyslechnout stěžejní přednášku naší laureátky „Volné energie a další nové technologie pro lidstvo“ (duben 2014, <https://vimeo.com/94646210>).

Významným hostem internetové televize bývá Viliam Poltikovič, jako příklad zmiňme rozhovor „Smrt jako transformace, prána a netušené možnosti“ (únor 2014, <http://cestyksobe.cz/viliam-poltikovic-smrt-jako-transformace-prana-a-netusene-moznosti/260>). Dozvíme se mnohé o vnímání smrti, žel pouze od těch živých. Užasneme nad informací, že nejen ve světě, ale i u nás se mnozí lidé živí pránou, a tak nemusí jíst ani pít. Jsou pak mnohem zdravější, plní energie. Představte si – kdesi u nás žije maminka, která se živila pránou i v těhotenství a porodila zdravé dítě. Když

Bronzový Bludný balvan v kategorii družstev: Ota Nepilý a spol.

za propagaci oxidu chloričitého jakožto všeléku na všemožné neduhy, včetně rakoviny

Alternativní medicína prodělává bouřlivý vývoj. Podivní výzkumníci, vzdělaní v nejrůznějších vědeckých oborech spojených úzce s biologií, lékařstvím a farmacií, jako je třeba pořizování fotografií či sociologie, dnem i nocí pracují na tom, jak uzdravit národ, ohrožený ohavnými jedovatými preparáty, které nám nutí zlovolný farmabyznys a také všudypřítomnými parazity, o kterých, čert ví proč, mafie v bílých pláštích a farmabyznys mlčí. Jejich alternativní preparáty, míchané tak říkajíc na koleně, vystačí s pouhou bazénovou dezinfekcí. Jsou levné, účinné a dokáží vyléčit nejen parazity, ale i rakovinu, HIV a malárii.

Koho by to napadlo, že když na Jožina z Bažin stačí práškovací letadlo, že na většinu chorob a nemocí postačí oxid chloričitý (ClO₂). Látka, která se konečně dočkala revolučního využití ve zdravotnictví.

Průkopníky jeho využití nebyli naši čeští experti, ale ctihodný arcibiskup Jim V. Humble. Jako důlní inženýr v roce 1996 údajně vyléčil skupiny dělníků v guyanském pralese, kteří onemocněli malárií, a to koktejlem nazvaným MMS (Miracle Metallic Supplement). Jeho výrobu zvládne každý – stačí smíchat chloritan sodný (NaClO₂) s desetiprocentním roztokem kyseliny citronové. Postupně, během několika hodin, se ze směsi uvolňuje vlastní „léčivá“ látka, chlordioxid (ClO₂).

ClO₂ dokáže hubit nežádoucí patogenní bakterie a parazity, kteří prý mohou za širokou škálu nemocí včetně rakoviny, zatímco ty hodné bakterie nechává na pokoji. Objev to byl tak geniální, že motivoval další výzkumníky. Andreas Ludwig Kalcker vytvořil preparát CDS, což je ClO₂ vyráběný v oddělené nádobě s kyselinami – citrónovou nebo chlorovodíkovou. Dnes je mezi českými uživateli nejoblíbe-

je přestala kojit (proč to vůbec dělala?), dítě nezačalo jíst a stejně jako rodiče se živí pránou a údajně zdárně roste.

Experimenty, které s lidmi živíci se pránou prý úspěšně proběhly, byly utajeny, protože to nevyhovuje farmaceutické lobby ani výrobcům potravin. Jediní, kdo se o problematiku důkladně zajímají jsou tajné služby a NASA, což má logiku – zjišťují, zda je prána ve vesmíru rozložena rovnoměrně, aby ušetřili na konzervách pro astronauty.

Kromě videí, rovněž články jsou na stránkách internetové televize s lidskou tváří nesmírně zajímavé. Třeba se dozvídáme, že pravou příčinou sporů o Krym jsou Krymské pyramidy. Jsou ukryty pod nánosy zeminy, je jich několik desítek geometricky uspořádaných a jsou vysoké až 52 metrů. Jejich umístění souvisí nejen s významnými hvězdami, ale i s ostatními pyramidami, Stonehenge, Velikonočním ostrovem, severním pólem... a samozřejmě s Bermudským trojúhelníkem. Podle přizvaných jasnovidců mají unikátní energetické vlastnosti a jejich prostřednictvím se z kosmu uskutečňuje přímé řízení reakcí syntézy a rozpadu v zemském jádru s pomocí speciálních energií charakteristických pro jemnou hmotu.

Magistra Šorfová je česká esoterička kosmického významu, notně vzdálená pozemské vědě i kritickému myšlení. Nedivu, že ohromila náš malinký klub.

nější variantou CDS2, coby „... poslední, nová verze CDS, kdy se v oddělené nádobě nechá reagovat chloritan sodný (NaClO₂) s hydrogensíranem sodným (NaHSO₄), čímž vzniká nejčistější roztok ClO₂ ve vodě, kde nejsou žádné nežádoucí a škodlivé sloučeniny. Je to nejčistější známá verze oxidu chloričitého, kdy ve vodě je skoro 100% čistota ClO₂, lze říci, že 99,9%, což oproti staré MMS s kys. citrónovou, kde byla čistota jen 65% je velký technologický pokrok a obrovský krok kupředu vzhledem k uživateli a uživatelské vlídnosti k organismu i účinnosti,“ vysvětluje přední český myslitel a propagátor pití chemikálií Ota Nepilý.

Český internet, zvláště pak Facebook, po nových sloučeninách šílí a naši laureáti jako Ota Nepilý nezištně pořádají přednášky, propagují tu MMS, tu CDS2 na internetu a dokonce radí lidem s rozličnými neduhy, jaký preparát na ně užívat a jak. Například se snaží pokorně lidem vysvětlovat, že aby se uzdravili, nejdřív se jim musí z preparátů udělat špatně, což je znamení, že tělo vyplavuje parazity a patogeny. Podle zpráv pacientů na internetu se zdá, že to chápou:

„Týden užívám CDS2... večer se dostavila zvýšená teplota a dneska nevolnost (bublání v břiše, pocit na zvracení) a lehká bolest kloubů. Mám raději snížit dávkování? Mám pocit, že další dávku do sebe nepravím.“

„Potřebuji poradit, čím urychlit nežádoucí stav z CDS2. Babička, kardiak, 82 let, cukrovka, na dietě, po třech dávkách CDS2 v jednom dni v odstupu tří hodin. Začala mít teplotu, nemůže hýbat levou rukou, natekly jí nohy a je jí velmi špatně, již to trvá druhý den. CDS2 vysadila. Teď přežívá nejhorší. Je mi jasné, že probíhá detox – teda silný a s tím jsme moc nepočítali.“

Jim V. Humble se pod tlakem farmaceutické lobby, která zlovorně tvrdí, že po jeho preparátu je lidem akorát tak špatně, rozhodl založit vlastní církev pro šíření MMS, aby na něj úřady nemohly, a v ní

se jmenoval arcibiskupem. Budou naši laureáti nuceni k podobnému kroku? Udělíme Bludný balvan celé ClO2-chemické sektě, coby klenot na jejich oltář.

Stříbrný Bludný balvan v kategorii jednotlivců: Dalibor Kuběna

za zpřístupnění největšího objevu holistického léčení v tomto století českým pacientům

Časy, kdy si šarlatáni vystačili při léčení třeba jen s virguli, jsou dávno pryč. Aby důvěřiví lidé šarlatánům nepřestali věřit, musel technologický pokrok přijít i sem. Terapeutický přístroj s názvem Delta-laser, určený pro tzv. coMra terapii (*Coherent Multi-Radiance Therapy*), sice nepatří k těm nejsofistikovanějším na trhu, o to má větší léčebný potenciál. Na český trh ho již několik let dodává firma pana Kuběny. Přístroj připomíná sprchovou koncovku, ale nestříká z ní voda, nýbrž několik léčivých energií současně. Jejich zdrojem je devět LED diod barevných, jedna infračervená laserová a čtyři miniaturní budiče ultrazvuku. Proud léčivých energií do postižené části těla údajně koncentruje zabudovaný permanentní magnet. Jde tedy o jakési „čtyři v jednom“. V rukojeti jsou ovládací prvky pro nastavení kmitočtu a času terapie. Příložený manuál o 340 stránkách obsahuje kromě promyšleného odrazování od lékařské péče s podpásovkou o zkorumpovaných lékařích, také vlastní léčebné postupy přibližně pro 200 nemocí.

Patent na zázračný Delta-laser vlastní zahraniční firma s celoplanetárním působením a honosným názvem Radiant Life Technologies. Experti firmy, navazující na své předchůdce z dob Sovětského svazu, synergickým působením všech čtyř energií způsobili něco, co má být průlomem v medicíně. Kvalitu výroby zajišťuje Čínská lidová republika.

Správný šarlatánský výrobek doprovázejí pohádky o mechanismu působení s puncem vědeckosti. Ve firmě je jejich největším vypravěčem ruský klimatolog Dr. Arzhan Surazakov, ředitel pro výzkum a vývoj. Dle jeho „odborného“ výkladu použité záření stimuluje buněčné mitochondrie k vyšší produkci adenosintrifosfátu, čímž buňky získávají více energie, jejíž nedostatek patrně za všemi těmito nemocemi stojí, a její zvýšení je tedy nutné k překonání nemocí. Při pohledu na přístroj a poslechu takovýchto blátivých tvrzení asi můžeme těžko očekávat, že by nějaké renomované pracoviště vůbec zahájilo klinickou studii. Účinnost je tedy dokládána příběhy vyléčených pacientů v obvyklém stylu „jedna paní povídala“ a fotografiemi „celebrit“, které terapii absolvovaly.

Náš laureát též propaguje přístroj v internetové televizi u Mgr. Šorfové s okouzující naivitou. Dovídáme se, že přístroj není určen jen k léčení lidí, ale také rostlin, k ozářování vody pro zavlažování a k léčení domácích zvířat. Pan Kuběna např. uvádí, že kolegovy nemocné slepice přijímaly léčbu vysloveně s povděkem (ba možná i s úsměvem?) a to

až do úplného konce. Manuál uvádí snad všechny lidské choroby. Dodává se sada výměnných nástavců, též pro zasouvání do tělních otvorů, určených např. pro léčbu hemoroidů, případně paradentózy. Vždyť hemoroidy si tak vyléčil i sám pan Kuběna. Přístroj je nabízen pro nemoci srdeční, tuberkulózu, onemocnění jater, ledvin, zánět slepého střeva, žaludeční vředy, osteoporózu, diabetes, exémy, ..., ale světe div se, také pro nemoci onkologické, jako je leukémie a rakovinové nádory! Postup u rakoviny je jednoduchý. Nastaví se požadovaný kmitočet blikání a čas jedné dávky. Po doporučeném denním dávkování následuje rada: „*Provádějte výše uvedené postupy po dobu 30 dní. Následuje 2 týdny přestávka a poté zopakujte. Poté opakujte každé 3 měsíce, dokud všechny příznaky rakoviny nezmizí.*“ V případě závažné choroby se může objevit recidiva, symptomy nemoci se projeví ještě silněji než před samotným léčením. „*Tento stav je ale jen přechodný a nedoporučujeme terapii přerušovat*“, píše se jinde. Staňte se na lékařích nezávislí, radí pan Kuběna. V případě rakoviny jsou pacienti pod velkým psychickým tlakem a často končí u standardního přístupu současné medicíny, čímž je ozářování, chemoterapie a následné operační zákroky, zatímco coMra terapie je neinvazivní metoda podporující přirozené schopnosti organismu *řešit zdravotní problém, a je tedy se standardními metodami nekompatibilní.* „*Sám mám také pacienty s rakovinou*“, říká pan Kuběna, ale snad nejlepší zkušenost má kolega z Irska, kde u pacientky došlo během třítýdenní aplikace coMra-terapie k zmenšení nádoru asi o dvě třetiny a lékaři při operačním zákroku byli překvapeni, neboť operace byla mnohem jednodušší, než očekávali.

Tento největší objev holistické medicíny nabízí náš obchodník s nadějí za odpovídající cenu. V základní verzi s jedním nástavcem je za 36 000 Kč, celý komplet pro profesionály za 200 000 Kč.

Dobrá zpráva na závěr: pan Kuběna si při uvádění Delta-laseru na trh přál, aby ho měly na Vánoce všechny rodiny pod stromečkem. Později si posteskl, že se mu sen neplní.

Lidé přece jen asi nebudou tak slabomyslní. Čínský zázrak, bez jakékoli specifické účinnosti, jehož působení může být na nejvyšší placebové, možná zkrátí průběh rýmy z jednoho týdne na sedm dní, ale rakovinu, ani jiné závažné choroby nevyлéčí!

Udělujeme stříbrný Bludný balvan za hloupé a nebezpečné pohrdání vědeckou medicínou i zdravým rozumem.

Stříbrný Bludný balvan v kategorii družstev: Akademické duo

Katedry politologie Fakulty mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze

za pionýrské prosazení exopolitiky jako vědecké disciplíny již ve druhé dekádě XXI. století

Především je potřeba definovat, co to ta exopolitika vlastně je. To jsme se naštěstí dozvěděli díky iniciativě Katedry politologie vedené **prof. PhDr. Vladimírou Dvořákovou**,

CSc., která zadala v červnu 2013 studentu politologie Fakulty mezinárodních vztahů VŠE **Bc. Ladislavu Zelinkovi** téma diplomové práce: „*Exopolitika a problém bezpečnosti*“

v 21. století“ a ustanovila vedoucím práce **doc. PhDr. Vladimíra Proroka, CSc.** Ladislav Zelinka odevzdal svou diplomovou práci ve shodě se zadáním na jaře 2014 a před obhajobou ji oponoval **Ing. Aleš Lisa, Ph.D.** Jelikož písemné posudky vedoucího práce i oponenta byly kladné a oba autoři posudků navrhli shodně známku 2, proběhla obhajoba práce v červnu 2014 hladce a Ladislav Zelinka dosáhl akademického titulu Ing.

Ve své práci Ing. Zelinka tvrdí, že základní definice exopolitiky byla podána Alfredem Webrem přibližně v r. 2000. Tehdy totiž americký právník a mírový aktivista uveřejnil elektronickou knihu „*Towards a Decade of Contact: Preparing for re-integration into Universe Society*“, v níž píše, že exopolitika obrátí naše chápání vesmírné inteligentní společnosti vzhůru nohama! Exopolitika totiž tvrdí, že vesmír obsahuje vysoce organizovanou interplanetární, intergalaktickou a mnohorozměrnou kosmickou inteligentní společnost, od níž je lidstvo izolováno v záměrné karanténě. Ta by měla podle Webra v blízké budoucnosti skončit, jak o tom svědčí četné příznaky brzkého začlenění lidstva do Vesmírné společnosti díky již navázaným kontaktům s mimozemšťany.

Z této domněnky pak vycházejí jednotlivá tvrzení a úvahy v Zelinkově diplomové práci. Citujeme několik výmluvných příkladů:

str. 5: V průměru okolo 5 – 30% ze zaznamenaných pozorování UFO zůstává klasifikováno jako nevysvětlitelné – a ETH (*Extra-Terrestrial Hypothesis*) je zde jediné rozumné vysvětlení.

str. 9: Zatím neexistuje fakulta či katedra exopolitiky na žádné vysoké škole ve světě (k lednu 2014), ani jiné související pracoviště na akademické půdě. Exopolitika se dosud rozvíjí pouze v laické sféře občanské společnosti a tvoří ji jednotliví badatelé a nezávislé organizace.

str. 11: Akademických článků na téma UFO je minimum. Ohledně tohoto tématu panuje ve vědecké obci určitá skepse či bázeň. Přitom jednostranné a priori odmítání UFO není podložené ani vědecké.

str. 13: Jak se exopolitika domnívá, UFO nejen existuje, ale ovlivňuje náš svět mnohem větší mírou, než se obecně věří.

str. 14: Exopolitika by mohla být obdobně definována jako *“společenskovední teorie, podle níž je lidská společnost ovlivňována mimozemským faktorem”*.

str. 15-16 (Nejčastější požadavky občanů):

- 1) odtajnění dosud utajovaných skutečností týkajících se UFO a kontaktů s jinou vyspělou civilizací,
- 2) oficiální uznání existence života ve vesmíru, případně veřejná parlamentní slyšení na toto téma,
- 3) předání mimozemské agendy a rozhodování v této oblasti pod kontrolu občanů a veřejnosti,

Zlatý Bludný balvan v kategorii družstev: Mgr. Kateřina Konrádová a spol.

za propagaci a užívání irisdiagnostiky k léčbě s občas nečekanými vedlejšími účinky

Nač složitě vyšetřovat pacienty? Nač krevní testy a jiné laboratorní metody? Vždyť se stačí mrknout z oka do oka a hned se zjistí, co dotyčnému schází, jakou nemoc má a jak

4) umožnění, legalizování a navázání kontaktů s vesmírnými civilizacemi, například i včetně prosazení příslušné legislativy,

5) využívání dosud skrývaných technologií a zdrojů energie.

str. 18: Zvláštními osobami v tomto výčtu jsou ještě tzv. kontaktéři, tedy ti, kteří se podle vlastní výpovědi nějakým způsobem dostali osobně do kontaktu s mimozemskými bytostmi. Jejich výpovědi jsou brány s opatrností, avšak vážně.

str. 53: Problém UFO a bezpečnosti je jednou z takových skutečností, a zatímco současná věda se jí vyhýbá a mlčí, exopolitika tuto mezeru doplňuje, danou problematiku zkoumá a podává k ní vysvětlení.

Na str. 56 – 64 se pak pan Zelinka dopouští skandálního zneužití autorit prof. J. R. Oppenheimera a A. Einsteina pomocí faksimile údajného dopisu obou vědců prezidentu USA Trumanovi z r. 1947. Koncept dopisu není signován a z kontextu vyplývá, že dopis autoři prezidentovi vůbec neposlali. Zelinka však z konceptu vyvozuje, že oba proslulí odborníci se již v r. 1947 zabývali problematikou nastolenou posléze exopolitikou a dospívali přitom k obdobným závěrům jako později v práci hojně citovaní protagonisté exopolitiky.

V seznamu literatury použité v diplomové práci (str. 54) je jen jedna citace na studii publikovanou v recenzovaném mezinárodním vědeckém časopise [*S. D. Baum et al., Acta Astronautica 68 (2011), 2114*]. Paradoxně však Ladislav Zelinka na str. 6 své diplomové práce ji komentuje takto: *“...článek z Acta Astronautica je bezesporu přínosný, nevykazuje ale téměř žádnou souvztažnost s fakty, s nimiž pracuje exopolitika”*, takže logicky lze klást otázku, proč tu práci vůbec citoval.

Jelikož ani vedoucímu práce, ani oponentovi tyto hrubé přestupky proti kritické vědecké metodě zjevně nevadily a Ladislav Zelinka odešel do praktického života obdařen akademickým titulem, lze Fakultě mezinárodních vztahů navrhnout, aby zřídila katedru exopolitiky a tím získala kýžené světové prvenství. Pro akreditaci tak perspektivního oboru, jehož obsahem nic není, by měla už kvalifikované minimálně tříčlenné personální obsazení (dva vědeckí pracovníci a chvalitebný postdoc).

Pro povzbuzení v tomto úsilí udělujeme stříbrný Bludný balvan v kategorii družstev akademickému duu ve složení: doc. PhDr. Vladimír Prorok, CSc., Ing. Aleš Lisa, Ph.D.

ji případně léčit. To snadno dokáží naši laureáti, přední čeští irisdiagnostici (iridologové) Kateřina Konrádová, Petr Konrád, PaedDr. Ivana Lissniková a Marie Almásyová. Více

ke zjištění zdravotního stavu není třeba. Jak nás na svých webových stránkách ujišťuje Marie Almásyová, díky studiu irisdiagnostiky „... *jsem přesvědčená, že mohu pomáhat lidem s jejich zdravotními problémy*“.

Z očí jde podle irisdiagnostiků vyčíst opravdu mnohé. Ivana Lissniková došla k tomu, že: „*Můžeme dělit tři základní barvy duhovek (někteří iridologové uznávají pouze dvě): modrá – hnědá – šedá (smíchaná), ostatní barevné varianty bývají od nich odvozeny. Dá se říci, že podle barvy lze předurčit predispozice organismu. Modroocí mají náklonnost k onemocnění dýchacích orgánů, poruchám přeměny kyseliny močové, k revmatickým a alergickým onemocněním, onemocnění ledvin a srdce. Hnědoocí mají větší sklon k onemocnění trávicích orgánů, mívají žaludeční a duodenální vředy, zácpy, nadýmání, záněty žlučníku, apendixu, oslabení nervového systému (neurastenie, hysterie) a šedoocí (smíchané oči) jsou náchylní k onemocnění kůže, revmatismu, kataritům sliznic a mají problémy podobné modrookým lidem.*“

Skeptik však namítá, že v případě irisdiagnostiky jde o absurditu bez nejmenšího opodstatnění. Podle změn v lidském oku samozřejmě lze diagnostikovat řadu chorob (diabetes, hypertenze, hyperlipidemie, Wilsonova choroba, alkaptonurie atd.), ale jde o patologické změny, které nemají žádnou preferenční lokalizaci v duhovce a které postihují především jiné tkáně lidského oka (rohovka, bělima, čočka, sítnice) než

duhovku. Kromě toho jde vždy o celkové, nikoli orgánové choroby. Drobné strukturální nebo barevné odchylky, které iridologové popisují na duhovce, jsou jen fyziologickými variantami bez jakéhokoli pathognomonického významu. Projekce vnitřních orgánů na duhovku není vysvětlitelná ani anatomicky ani embryologicky, protože oční koule se vyvíjí z hlavové oblasti těla a nemá nejmenší vývojovou souvislost se segmenty hrudními a břišními. Mezi vnitřními orgány a duhovkou proto také není žádné nervové ani jiné spojení. V klinických studiích vždy irisdiagnostici selhali a nerozpoznali ani jednoznačně definované choroby. Ale kdo by naslouchal skeptikům?

Zkrátka, navzdory pochybám irisdiagnostika dokáže víc než moderní medicína. Například odhalí, když si šestileté dítě vsugeruje, že má cukrovku. Tedy, že jediný problém, který má, je to, že má „cukr v hlavě“. Alespoň takovou radu dal neznámý pár irisdiagnostiků matce malého chlapce s cukrovkou. A protože podle brilantní irisdiagnostiky se dá „cukr v hlavě“ léčit vysazením inzulínu, máme brzy uzdraveného pacienta – vlastně ne uzdraveného, ale mrtvého. Podle soudního znalce umíral v těžkých bolestech. Kupodivu mu nikdo do úmrtního oznámení nenapsal, že skončil na „cukr v hlavě“. Zatímco matka dítěte u soudu vyfasovala patnáct let, dotyční irisdiagnostici léčí dál.

Udělujeme Bludný balvan jako varování, že irisdiagnostika je nejen směšná, ale v rukou nekritických alternativců i velmi nebezpečná.

Zlatý Bludný balvan v kategorii jednotlivců: prof. Ing. Jiří Militký, CSc. za vývoj textilí proti „elektrosmogu“ a za desinformace o jeho působení na zdraví

Termín „elektrosmog“ je jeho zastánci používán pro označení nebezpečného rizikového faktoru v životním prostředí, o jehož působení na lidský organismus prý víme jen málo a proti kterému se musíme chránit pomocí rozličných, jimi nabízených, opatření. Ve skutečnosti se ale nejedná o nic jiného než o fyzice dobře známé elektromagnetické pole, jehož vlivu na člověka byla během více než 70 let systematického výzkumu věnována pozornost větší, než kterémukoli jinému potenciálně škodlivému faktoru a pro jehož negativní účinky byly již v minulém století stanoveny bezpečné expoziční limity, které jsou ve většině vyspělých zemí světa kontrolovány zákonem.

Za desinformace týkající se „elektrosmogu“, většinou spojené s nabídkou podvodných zařízení a služeb, bylo v minulosti podáno mnoho návrhů na Bludný balvan. Konkrétní jednotlivci však nedosahovali takových kvalit, aby jim bylo možné udělit tak významné ocenění. Situace se změnila, když se do boje za ochranu proti „elektrosmogu“ pustil Jiří Militký, profesor a vedoucí katedry textilních materiálů na Technické univerzitě v Liberci. Pod jeho vedením byla vyvinuta speciální textilie obsahující tenká ocelová vlákna, která je určena pro běžné nošení, a která má uživatele před „elektrosmogem“ chránit. Vývoj byl podpořen Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR, byl součástí disertační práce, kapitoly v knize a v květnu letošního roku bude dokonce na trh uvedeno první „anti-elektrosmogové“ tričko jako prezentace úspěšné spolupráce akademické sféry a průmyslu.

Toto brnění proti „elektrosmogu“ je vzorovou ukázkou blátivého myšlení, jelikož se snaží chránit uživatele proti

neexistujícímu nebezpečí. Expozice elektromagnetickému poli v jakýchkoli místech přístupných běžnému občanu je totiž hluboko pod bezpečně známým prahem působení. Středověcí rytíři také používali brnění, ale na rozdíl od profesora vysoké školy si uvědomovali skutečnou míru rizika, kterou v jejich případě představoval tasený meč.

Nezanedbatelným počinem profesora Militkého je i ukázkové strašení veřejnosti v jím publikovaných textech. Jako příklad uveďme tvrzení z popularizačního časopisu Vesmír, kde se píše, jak by jím vyvinutá textilie „[...] *chránila biologickou 'mužnost' při používání kapes jako úložného prostoru pro mobilní telefon [...]*“ a nebo jak při použití jím vyvinuté textilie „[...] *vzrůstá šance na zachování zdraví i v našem světě [...]*“.

Na závěr je zajímavé uvést výsledek našeho úsilí v hledání vědeckých pramenů, které stimulovaly profesora vysoké školy k zapojení se do boje proti „elektrosmogu“ a k započítí časově i finančně náročného vývoje „anti-elektrosmogové“ textilie. V jeho knize věnované tématu jsme však našli jen jediný odkaz na publikaci týkající se možných zdravotních účinků elektromagnetického pole na člověka. Vyšla v časopise Elektroinstalátér. Pramen poněkud neobvyklý pro akademického pracovníka. **Za uvedené významné počiny na poli účelového strašení veřejnosti a za ukázkovou ignoraci současného vědeckého poznání udělujeme profesoru Jirímu Militkému zlatý Bludný balvan.**

Poznámky bludného tajemníka Čeňka Zlatníka

Díky obětavosti pana Ing. Ludvíka Hájka máme opět k dispozici kompletní videozáznam udílení XVII. Bludných balvanů. Odkaz na něj najdete na webu Sisyfos.cz. Snímky použité v tomto čísle Zpravodaje pocházejí z dokumentace Věry Noskové, čítající asi 50 foto. Nešlo jenom o samotné předávání. V rámci semináře „Umíme to lépe“ pobavila návštěvníky divadelní vložka „Trojitě zaslepený pokus“ v podání Maxe Kašparů a Jiřího Grygara.

Ke zpestření programu přispěla naše „dobrá víla“ Jana Karásková. Přebírala ceny za absentující laureáty a z pohledu „druhé strany“ pohotově leccos komentovala. Později naplnila dvouhodinovou (!) rozhlasovou relaci, v níž důkladně probrala dění kolem Balvanů i Sisyfa vůbec (Svobodný vysílač, 16. 4. 2015).

Mediálních ohlasů na udílení bylo několik desítek, byť ne tak zevrubných jako je relace paní Karáskové. Objevila se také báseň naší dlouholeté příznicyně:

Sčítání Bludných balvanů

*Věříme slepě
když láká na trh šaman
Věštecká koule přetvářky
jak mazaný úsměv kartářky
nám prověřuje nemoci
osud a duši mámením
že sladce spíme s anděly*

*Turmalín v náplastí
nás oblepí a čekáme
až připutují slasti
a prchnou s nocí neduhy*

*Grafolog - ten chce se
do nás začíst
Šarlatán testem barvami
nám osud za úplatu nadělí
Na rady vědmy v nadšení
jsme do žáru Slunce civěli*

*Tak pro svět osleplí
a s pozdní lítostí
neprozřeli jsme
jen vlastní hloupostí.*

KaCi 10. VII. 2014

Kupodivu se našli tací, kterým se naše slavnostní akce nelíbila. Letos to byli především zlatí laureáti. Manželé Konrádovi nás prostřednictvím advokátů vyzvali k omluvě a finančnímu odškodnění.

Přestože žádají pakatel jednoho sta tisíc, nechce se nám omlouvat ani platit; v tom smyslu jsme odpověděli rovněž prostřednictvím advokátní kanceláře. Zajímavou filipiku mezi advokáty naleznete na klubovním webu spolu s laudatiem „zlatého“ družstva.

Pan profesor Jiří Militký vyslovil nespokojenost již při osobním přebírání ceny. Rovněž napsal delší rozbor poukazující na neoprávněnost ocenění – zveřejnili jsme jej též na webu spolu s textem laudatia. Cenu mu ovšem ponecháváme, dle přijatého statutu trpělivě čekáme na event. reakci nobelovského výboru. Pokud vám připadá laudatio na

„zlatého“ jednotlivce příliš strohé, přečtěte si článek L. Jelínka, J. Kotlana a L. Pekárka „Elektrosmog jako evergreen“.

Testování léčitele

Leoš Kyša

V rámci Paranormální výzvy Českého klubu skeptiků Sisyfos proběhl už pátý experiment s člověkem, který je přesvědčený o svých paranormálních schopnostech. Poprvé tu šlo o testování domnělých léčitelských schopností.

Petr Vojtěch se stal prvním testovaným, který se pokusil prokázat léčitelské schopnosti a získat tak milion korun, nabízený v rámci Paranormální výzvy tomu, kdo obstojí ve dvou kolech dvojité zaslepeného experimentu. Petr Vojtěch se žíví jako léčitel a je přesvědčený o tom, že dokáže diagnostikovat a léčit nemoci na dálku. S pacientem mu stačí telefonovat, aby se na něj „napojil“ a určil jeho zdravotní stav. Klienty tak má dle svých slov po celém světě, třeba v Austrálii. Na tuto jeho domnělou schopnost se tedy celý experiment zaměřil.

Tři testované subjekty

Po domluvě s uchazečem byli vybráni tři jedinci, testované subjekty, kteří měli velmi rozdílné diagnózy. Prvním byl muž, který se narodil bez očí, druhým testovaným subjektem se stala mladá žena s deformací v obličeji. Chybí jí také část spodní čelisti, dále má genetickou poruchu a deformaci ušního boltce. Třetím subjektem se stala sedmašedesátiletá, na svůj věk zdravá žena. Výběr jedinců byl záměrně připraven tak, aby byli co nejrozdílnější a léčitel měl nejjednodušší práci s „napojením se“ na ně.

Experiment se odehrával 29. března v centru Prahy, ve dvou místnostech, které nám pro tento pokus laskavě propůjčil Jalta Boutique Hotel na Václavském náměstí. Léčitel spolu s naším specialistou na podvodné provádění paranormálních jevů a kontrolorem byli uzamčeni v protiatomovém krytu hotelu, který zde zbyl ještě z časů socialismu, a testované subjekty byly o dvě patra výše v hotelovém salonku. Během experimentu

se subjekty střídaly ve vybrané místnosti, na kterou se léčitel „napojil“. Každý v ní strávil osm minut. Léčitel, který tvrdil, že snadno určí, kdo ze tří vybraných subjektů se v místnosti nachází, pak hlásil, kdo v ní podle jeho „schopností“ je. Aby byl experiment zaslepen, tak to, kdo vstoupí do místnosti, se určovalo hodem kostkou vždy před každým samotným vstupem. Správné „řešení hádanky“, tak dopředu neznal nikdo. Aby podle nastavení experimentu léčitel uspěl, musel správně určit, kdo ze tří subjektů se v daný čas nachází v místnosti v patnácti a více případech z celkových dvaceti. Aby to měl léčitel snazší, setkal se krátce před experimentem s každým z testovaných subjektů. Všechny tři subjekty léčitel osobně schválil a prohlásil, že je od sebe bezpečně rozezná. Stejně jako každého z účastníků je „očistil“ pomocí své „energie“ a zařikání: „Světelný paprsek tebou protéká a vše špatné z tebe odtéká. Od koruny po kořeny, buď celý očištěný. Zem ať pojme špatnou sílu a vše uvede na pravou míru.“ Pro přítomných psychologů tak předvedl krásnou ukázkou magického myšlení. „Očištěný“ o něco komplikovanějším rituálem byly i místnosti, ve kterých se nacházely subjekty a samotný léčitel.

Zvítězím!

V průběhu celého experimentu byl léčitel Petr Vojtěch přesvědčen, že uspěje. Popisoval jak „cítí energii“ lidí, kteří se v testovací místnosti nacházejí, jak je „vidí“ a podle toho i hlásil, kdo se v daném čase v místnosti nachází. „Ano, všechno je v pořádku, jsem na ty lidi jasně napojený, cítím jasně jejich energii,“ prohlásil na dotaz několikrát během experimentu. Následně on i jeho zástupci v obou skupinách, které si jako kontrolory přivedl, stvrdili podpisy do závěrečných protokolů, že vše proběhlo v pořádku, experiment byl proveden v duchu podepsané smlouvy a stanoveného postupu a je tedy platný.

A výsledek? Ten tomuto domnělému „napojení“ vůbec neodpovídal. Petr Vojtěch správně určil, kdo se v místnosti v daném čase nacházel, pouze v pěti případech z dvaceti. Aby uspěl v prvním kole, musel by uspět patnáctkrát.

Na závěr si někteří z účastníků experimentu tipovali, aby mohli výsledek léčitele porovnat čistě s náhodným odhadem. Jeden ze subjektů uhodl obsazení místnosti v deseti případech (tipoval před hodem kostkou), autor tohoto textu uhodl sedmkrát a další účastníci osmkrát a devětkrát. Přesto léčitel později svůj výsledek považoval za skvělý. Nedošlo mu, že uhodnout ve dvaceti případech ze tří možností pouze pětkrát je spíš než cokoliv jiného fatální selhání jeho domnělých schopností.

Léčitel nepřijal tento výsledek tak, že žádné schopnosti nemá a pouze on i jeho „pacienti“ podléhají jeho vlastnímu sebeklamu. Upřímně řečeno v to organizátoři Výzvy ani nedoufali, protože síla sebeklamu je v těchto případech vel-

mi silná a předchází výše popsané zkušenosti jasně ukazují, že sebereflexe po neúspěchu v experimentu je velmi výjimečná. Léčitel nejprve jako vysvětlení neúspěchu konstatoval na radu své manželky, že mu organizátoři svou „negativní energii“ narušili spojení se subjekty, což tedy do odhalení správného výsledku netušil a následně prohlásil celý experiment za neprůkazný, protože se

v místnosti s ním v průběhu experimentu nacházel redaktor televize Prima, který vše natáčel a podle původní dohody měl být v jiné místnosti. Jeho pobyt v místnosti však navrhl a schválil léčitel sám před experimentem a organizátoři mu vyhověli, aby měl radost. Přítomnost redaktora totiž neměla čím narušit průběh experimentu, tedy to, že se léčitel „napojuje“ na různé lidi v předem domluvené testovací místnosti, kteří se v ní střídají podle časového klíče. Jak redaktor svou přítomností narušil jeho léčitelské schopnosti a zneplatnil experiment, léčitel nevysvětlil.

Happening s trezorem otestoval jasnovidce

Leoš Kyša

V rámci popularizace Paranormální výzvy Českého klubu skeptiků Sisyfos a také jako jakýsi veřejný happening, demonstrující, že nikdo nemá schopnost vnímat informace na dálku (tedy neexistenci jasnovidnosti, přenosu myšlenek a dalších domnělých paranormálních fenoménů) jsme před Vánoci připravili „akci Trezor“. Leoš Kyša jako zástupce Českého klubu skeptiků Sisyfos, iluzionista a kouzelník Jakub Kroulík a donátor Výzvy Václav Dejčmar, vložili 19. prosince 2014 různé předměty do trezoru, který byl umístěn v pražském obchodním centru Nový Smíchov. Tento trezor byl po tři měsíce veřejně vystaven v pasáži obchodního centra. Nikdo nevěděl, co se v něm skrývá. Každý z účastníků happeningu totiž vložil svou věc do krabice tajně a krabici poté uzavřel. Každý tak znal jenom třetinu obsahu trezoru. Trezor se uzamykal třemi klíči. Bez všech tří nešel otevřít a každý si odnesl svůj klíč.

Přes média byli vyzváni ti, kdo věří, že mají paranormální schopnosti, aby je využily ke zjištění obsahu trezoru. Na webový formulář, který byl k dispozici na stránkách skupiny Falešní hráči šlo snadno zadat, jaký předmět měl do trezoru umístit skeptik, jaký iluzionista a jaký donátor Výzvy.

Pokud by někdo správně určil obsah trezoru, nejen, že by získal odměnu, ale zároveň by byl vyzván organizátory Paranormální výzvy, aby svou schopnost prokázal v kontrolovaném experimentu.

Trezor byl otevřen v pátek 20. března 2015. Za tři měsíce

se na webových stránkách objevilo celkem 371 tipů toho, co trezor obsahuje. Ne všechny pocházely od jasnovidců, někteří lidé si tipli jenom tak z legrace, ale mnozí z tipařů byli

skutečně lidé přesvědčení o svých paranormálních schopnostech. Svou intuitivní metodou často obsah trezoru zjišťovali přímo na místě, kde se trezor nacházel. A výsledek?

Do trezoru byly uloženy tyto předměty: zubní kartáček, účtenka z restaurace a vlašský ořech. Všechny tři předměty neuhádl nikdo. Nejčastěji byl tipován zubní kartáček. Jednou byla uhodnuta i účtenka a několikrát se v tipech objevil

„papír“, který by organizátoři v případě dalších správných tipů uznali jako relevantní odpověď pro účtenku. K tomu ale nedošlo.

Happening populární a zábavnou formou zpopularizoval samotnou Paranormální výzvu, přičemž ukázal selhání jasnovidců a senzibilů při zjišťování „ukrytých skutečností“.

Odpůrci očkování zmanipulovali anketu Lékař roku. Vyhrála jejich guru se 756 hlasy

Ludmila Hamplová, zdravotnickydenik.cz

Vakcíny zabíjejí, ze zdravých dětí dělají mrzáky, způsobují autismus i celou řadu autoimunitních onemocnění a hlavně vůbec nefungují. Smrtelné infekční nemoci totiž vymizely samy od sebe. Přesně tyto nesmysly z kategorie bad science už roky šíří praktická lékařka Ludmila Eleková, která se stala symbolem českého antivakcinačního hnutí. Nejen, že je držitelkou vědecké anticeny Bludný balvan, kterou dostávají šarlatáni, léčitelé a podvodníci všeho druhu, ale nyní získala i titul Lékař roku. Ten má podle organizátorů zvyšovat prestiž lékařského povolání a současně „dát pacientům i odborné veřejnosti možnost ocenit nejen odborné, ale i lidské kvality těch, kteří pečují o naše zdraví“. Unie pacientů ČR, která stojí za anketou, tvrdí, že Eleková všechny tyto podmínky splňuje a je na odborné veřejnosti, aby vyvrátila její tvrzení. Prý vyhrála čestně, protože jí pacienti mají rádi. Zdravotnický deník má ale k dispozici informace, které dokazují, že hlasování bylo zmanipulované právě ze strany odmítačů očkování.

„Pro medicínský svět je MUDr. Eleková symbolem pavědy a neobornosti. Některé její mediální výroky hraničí s trestným činem šíření poplašné zprávy. Práce lékařů se posuzuje podle úplně jiných kritérií, než je anketa, ve které může hlasovat kdokoliv, kdo u daného lékaře ani nikdy nebyl,“ komentuje výsledek ankety docent Rastislav Maďar, prezident Fóra infekční, tropické a cestovní medicíny a mimo jiné jako expert na epidemiologii a infekční choroby také odborný recenzent vědeckého časopisu o oč-

kování Vaccine. „Vítězství v takové anketě dokáže zajistit dobře organizovaná malá skupina lidí, PR agentura nebo třeba výrobce homeopatik. Neumím si představit, že by v příštích letech chtěli po doktorce Elekové převzít toto ocenění jiné skutečné osobnosti medicíny. Pro mě je možná homeopatem roku, ale rozhodně ne lékařem roku,“ říká rozhodně.

Hlasovali ti, kteří jí osobně neznají
Jeho slova dokazují i výsledky samotné ankety. Ludmila Eleková zvítězila, avšak získala pouze 786 hlasů, což je skutečně symbolický počet hlasujících, který nijak nevyovídá o skutečných názorech českých pacientů a jejich vztahu k jednotlivým lékařům. Pro srovnání – dalšího praktické lékaře pak vítězka porazila zhruba o sto hlasů. „Česká lékařská společnost jménem svých 35 tisíc členů veřejně na tiskové konferenci jasně řekla, že je třeba z hlediska vědy udržet proočkovanost dětí nad 90 %. Aby hlavní odpůrce očkování, doktorka Eleková, získal od podivné organizace cenu Lékař roku je opravdu až humorný příběh,“ kritizuje anketu profesor Štěpán Svačina, předseda České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, která sdružuje celkem 116 odborných společností a za své poslání považuje rozvoj a rozšiřování vědecky podložených lékařských věd a to se zvláštním důrazem na prevenci, tedy i očkování jako ochranu před nebezpečnými infekčními chorobami. „Výsledek letošního ročníku Lékaře roku

dokazuje, že jde o nedůvěryhodnou, ze strany odmítačů očkování snadno ovlivnitelnou anketu,“ hodnotí vítězství Elekové prezident České lékařské komory Milan Kubek. Podle něj je zřejmé, že pro Elekovou hlasovali lidé, kteří ji neznají osobně, spojuje je pouze odmítání očkování. Ti podle něj fungují jako sekta, jež se nechá snadno zmanipulovat.

Podle organizátorů ankety Unie pacientů je ale vše v pořádku a Eleková získala od pacientů „nezpochybnitelné hlasy“. Má to ale hned několik háčeků. Lékař roku, ačkoliv se snaží působit jako ocenění skutečných lékařských osobností, je pouhá internetová anketa s prakticky nulovým zabezpečením proti manipulaci. Zapojit se do ní může opravdu každý a to bez ohledu na to, zda lékaře, pro kterého hlasuje, vůbec někdy viděl. A právě toho využili odpůrci očkování ve svůj prospěch. V jedné z uzavřených facebookých skupin se objevil seznam hlasujících včetně počtu hlasů, které daná osoba naklikala ve prospěch doktorky Elekové. U jednoho ze jmen je uvedeno dokonce 15 hlasů. Výzvy k hlasování pro ni se objevily i na mnoha dalších diskusích, včetně konkrétního návodu, jak anketu vyplnit pro ty, kdo Elekovou znají jen z médií. „Já nemám informace, které je třeba doplnit, jinak bych i hlasovala, nemáte někdo předvyplněné, že bych je jen opsala?“ píše v jedné facebookové diskusi Rebecka Urbanová. K hlasování pro Elekovou vyzývá také třeba fb stránka Aromadary, masáže a terapie u Xenie, jejíž autorka sama absolvovala kurz s názvem Detoxikace po očkování.

Pijete bazénovou desinfekcí? Podpořte Elekovou

Už několik dní před oficiálním vyhlášením výsledků, které proběhlo ve čtvrtek 14. května večer, se na sociálních sítích začalo šířit, že vítězkou je právě Ludmila Eleková a to spolu se spoustou gratulací ze strany příznivců antivakcinačního hnutí nejen v Česku, ale i na Slovensku. Příspěvky s její fotografií rychle dosahovaly stovek sdílení, stejně jako nadšené komentáře, že konečně prohráli „zlí“ lékaři, kteří považují očkování za nezbytnou součást péče o veřejné zdraví. Nadšení neskrývali ani členové facebookové skupiny Užíváme CDS (chlordioxid solution), což jsou lidé, kteří považují bazénovou desinfekci za řešení všech zdravotních problémů, včetně rakoviny, roztroušené sklerózy nebo třeba epilepsie. Příčinou lidských chorob a to zejména těch nejzávažnějších jsou podle nich údajní paraziti, které stačí zničit užíváním nebezpečné chemikálie.

Mezi gratulacemi ale brzy začaly probleskovat i komentáře o tom, že se společné dílo podařilo a internetová podpora doktorky Elekové přinesla ovoce v podobě jejího vítězství v anketě. „Je třeba uznat, že na internetu jsou ve svých skupinách a diskusních fórech odmítači očkování velmi dobře organizovaní a drží pohromadě. A právě v tom jsou nebezpeční, protože dokáží velmi dobře své názory šířit a vymývat tak mozky dalším,“ popisuje Maroš Rudnay, který stojí za slovensko-českou skupinou mladých lékařů

a vědců Lovci šarlatanov. Silný vliv sociálních sítí na výsledek ankety připouští i sami organizátoři. „Jak všichni víme, prostřednictvím sociálních sítí se informace šíří velmi rychle, zejména mezi zájmovými skupinami s příbuznými názory,“ přiznává Jiří Hlaveš, předseda Unie pacientů ČR. Na vítězství doktorky Elekové nevidí nic zvláštního: „Získala od pacientů nejvíce hlasů, tudíž v dané kategorii dle pravidel ankety zvítězila,“ dodává. O regulérnosti ankety se mu podařilo přesvědčit i hlavního sponzora celé akce, společnost Hartman-Rico, která se zabývá výrobou a prodejem zdravotnických prostředků. „Organizátorem této akce nám bylo potvrzeno, že v rámci ankety byla dodržena všechna pravidla a hlasování proběhlo korektně,“ popisuje Irena Malá, PR manažerka společnosti. Hlavnímu partnerovi ankety Lékař roku podle ní nepřísluší komentovat odbornou způsobilost vítězky.

Pavědecké lži

Názory Elekové však mají od medicíny postavené na důkazech víc než daleko, za což byla za rok 2013 oceněna Zlatým Bludným balvanem. Tuto vědeckou anticenu každoročně uděluje Český klub skeptiků Sisyfos nejvýraznějším šarlatánům nejen na poli medicíny. Eleková cenu získala mimo jiné za tyto výroky:

„Očkovat není nutné žádné děti. Byla bych ráda, kdyby lidé konečně pochopili, že je irrelevantní bavit se o závažnosti nemoci jako o kritériu vhodnosti očkování. I u závažných nemocí platí, že očkování proti nim oslabí imunitu proti všem infekcím, včetně té, proti které se očkuje.“

„Nepopírám, že existují lidé naočkovaní horem dolem, kteří jsou zdraví. Mohou hovořit o štěstí.“ „Děti často po očkování přestávají broukat a žvatlat, až na měsíce, přestanou se usmívat a omezí oční kontakt, jsou plačtivé nebo naopak apatické, špatně spí, můžou se objevit febrilní křeče.“

„Obrna se nevymýtila očkováním, ale změnou diagnostických kritérií.“

„Studie potvrzují, že když zdvojnásobíte počet vakcín, zdvojnásobíte kojeneckou úmrtnost v dané zemi. Očkování děti zabíjí.“

To, že tyto pavědecké názory šíří lékařka, je podle imunologa Michala Krupky, který působí na Ústavu imunologie Univerzity Palackého v Olomouci a současně je předsedou Biomedicínské sekce Českého klubu skeptiků Sisyfos, dvojnásob nebezpečné. „Jako lékařka pod autoritou získanou studiem tradiční medicíny, zpochybňuje tradiční medicínu. Dokáže vytvořit dojem, že jednoduše ví, proč je medicína špatná a to bez ohledu na skutečnost, že pro svá tvrzení nemá důkazy,“ vysvětluje s tím, že Eleková je pouze obvodní lékařka, nikoliv výzkumný pracovník, který provádí vědeckou práci. „Svou činností popírá práci celých generací lékařů, kteří zachránili miliony životů a stovek vědců, včetně mnoha nositelů Nobelovy ceny, což je na obvodní lékařku celkem odvážné,“ dodává s tím, že bohužel velká část společnosti není schopna rozlišit mezi nevědeckými soukromými názory Elekové a výsledky recenzovaných vědeckých prací.

Lékařská komora nechce mučednici, a tak mlčí

Vítězství Elekové v anketě Lékař roku tak nejspíš přispěje k její image bojovnice proti očkování a posílí její pozici nejen ve vztahu k antivakcinačnímu hnutí, ale i médiím a tedy široké veřejnosti. Byť šíří nepodložená tvrzení, díky tomu, že je lékařka, mají její slova větší váhu a ona získává nemalý mediální prostor. „Mnoho pacientů se s jejími názory ztotožňuje, což vyplývá i z počtu hlasů, které získala. V případě, že nemá pravdu, je na odborné veřejnosti, aby její názory vyvrátila,“ krčí rameny předseda Unie pacientů ČR. Jako patientská organizace tak strká hlavu do písku a tvrdí, že nemůže posuzovat postoje Elekové. Překvapivě podobné stanovisko zastává i Česká lékařská komora, jíž je Eleková stále členem. Pro všechny lékaře, kteří chtějí vykonávat lékařskou praxi, je členství v ní povinné. Pokud o něj přijdou, ztratí i možnost uzavírat smlouvy se zdravotními pojišťovnami a tedy i zdroj poměrně stálého příjmu financí.

Komora už v roce 2013 vydala stanovisko, ve kterém považuje odmítání očkování za postup „non lege artis“, tedy za postup v rozporu s nejvyšším dosaženým vědeckým poznáním. „Lékař, který zpochybňuje přínos očkování nebo dokonce odmítá provádět očkování tak porušuje nejenom Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (§ 4, odst. 5), ale také Etický kodex ČLK (§ 2 odst. 1) a Úmluvu o lidských právech a biomedicíně (článek 4),“ uvádí komora ve svém stanovisku. Podle jejího prezidenta Milana Kubka názory doktorky Elekové ale nejsou důvodem k jejímu vyloučení. „Zatím nepřišla patientská stížnost, která by popisovala konkrétní poškození pacienta a byla důvodem k zahájení disciplinárnímu řízení,“ konstatuje s tím, že na činnost Elekové už komoru upozornili její členové. „Jako lékařská komora nechceme být inkvizice, která udělá z doktorky Elekové mučedníka. V okamžiku, kdy se objeví stížnost popisující konkrétní poškození, nebudeme se rozpakovat kohokoliv vyloučit,“ uzavírá.

Omluví se někdy redaktoři z Respektu za šíření autistické lži?

Aneb proč se novinářům kvůli alternativní medicíně vypíná mozek?

Leoš Kyša

V březnu 2014 se objevil na facebookové stránce časopisu Respekt odkaz na status Ondřeje Kundry, šéfa domácího oddělení tohoto týdeníku a nositele novinářské Křepelky, ve kterém reagoval na udělení anticeny Bludný balvan Českého klubu skeptiků Sisyfos homeopatece a bojovnici proti očkování Ludmile Elekové těmito slovy: „Dnes dostala cenu Bludny balvan za „pseudovědeckou cinnost“ lekarka Elekova za to, ze upozornuje na nebezpeci a nezadouci ucinky ockovani s tim, ze zpusobuje alergie, astma a autismus. Ted to v CT obhajuje Jiri Grygar ze spolku Sisyfos. Celkem by me zajimalo, co by pan Grygar rekl rodicum ditete, ktere se v dusledku ockovani stalo autistou. Doporucoval by snad pokusit se z toho zase nejak vyockovat? PS: Jsem rad, ze v Cesku ziji a myslí lidé jako pani Elekova“

Kundra nebo Hájek?

Investigativní novinář i se svým domovským Respektem se tady na svém facebookovém profilu ocitli v pozoruhodné mezialianci, v jednom myšlenkovém šiku s Petrem Hájkem a jeho Protiproudem, jak ostatně v diskusi pod citovaným statutem trefně komentoval europoslanec za ODS Jan Zahradil (jeho zelený politický konkurent Ondřej Liška naopak dal statusu like). Něco podobného, i když ne tak přímočaře, ve svém článku z počátku března v Respektu předvedla Kundrova kolegyně Hana Čápková, když napsala: „Rodiče, kteří se nechťejí beze zbytku podřídít státnímu kalendáři, pečlivě zvažují riziko nákazy proti riziku komplikací spojených s očkováním. A těch není málo: od otoku, vyrážky či teploty až po křeče a potíže s dechem (o obavách z alergií či autismu nemluvě).“

Zdá se tedy, že v Respektu, stejně jako v Protiproudu, mají za to, že je jasně prokázáno, že očkování způsobuje autismus a obavy jsou tak oprávněné a je třeba je v případě očkování vzít v potaz. O tom, že to nikdy prokázáno nebylo, šlo o vymyšlenou a vyvrácenou lež, kterou jednoznačně do hájemství antivakcinačních mýtů a legend posílají už drahně let věrohodné studie nejspíš v Respektu netuší. Nebo nechtějí?

Obávám se, že to druhé je realitě blíže. Racionální hodnocení fám pocházejících z hájemství alternativní medicíny a alternativního myšlení vůbec je něco, čeho je schopno jen velmi málo novinářů. V očích odborné veřejnosti se tak mí drazí kolegové ztrapňují jako na běžícím pásu.

Jé, alternativní novinka, pojďme ji adorovat

Podobným ukázkovým příkladem neschopnosti kriticky hodnotit záležitost vědy je příběh „revolučního“ přístroje AMP. Ten měl velmi snadno a rychle pouhým přiložením pěti senzorů infračerveného záření na tělo posoudit lidské zdraví a diagnostikovat řadu patologických stavů. Tento přístroj byl z vědeckého hlediska už na první pohled nesmysl. Za jeho provozování byl také pro rok 2011 udělen Bludný balvan. Neměl za sebou navíc žádné studie o tom, že jeho diagnostika je skutečně přesná, jen bombastickou reklamou o produktu ruského kosmického výzkumu. Poté, co byl otestován Českou obchodní inspekcí, která si ověřila, že jde

o nefunkční aušus, a ministerstvo zdravotnictví zjistilo, že žádné studie ani řádnou registraci za sebou nemá přístroj ani nikde ve světě zmizela mašinka ze světla ramp a pod jiným názvem vegetuje v podzemí alternativní medicíny. Zůstaly po ní ale stopy novinářské neschopnosti kriticky myslet a připravenosti zbaštit prodejčům přístroje cirkusová představení o jeho funkčnosti i s navijákem. Stačí se jen náhodně proklikávat archivem elektronických médií, aby člověk narazil na perly oslavující nefunkční přístroj, jako třeba:

Krevní testy bez krve (27.8.2012, Rytmus života: „Za šest minut umí analyzátor AMP přečíst vaši krev. A k tomu zjistit spoustu dalších věcí!“)

Přiloží pět drátků a máte rozbor krve. Přístroj se nemýlí (8.2.2012, Mladá fronta DNES)

Přístroj pro ruské kosmonauty vyšetří krev bez jehel (28.8.2011, Ostrava.iDNES.cz: „Žádné jehly, prohlídky těla či dutin ani hodiny času strávené v plných čekárnách. Stačí šest minut relaxace v křesle a znáte svůj zdravotní stav. Že to zní jako hudba budoucnosti? S přístroji z Ruska už je to realita.“)

Vyšetření organismu za šest minut není jen reklamní trik. Test potvrdil, že funguje (29.3.2012 novinky.cz)

VŠECHNO O SOBĚ za 6 minut (12.4.2012, Květy)

ZA ŠEST MINUT a bez jediné kapky krve! (11.12.2010, Moje rodina)

KOMPLETNÍ PREVENTIVNÍ VYŠETŘENÍ OBSTARÁ POČÍTAČ (29.12.2010, Blesk zdraví: „Novinka, která zachraňuje životy.“)

Bez kapky krve pacient ihned zjistí zdravotní stav (24.5.2011, Denik.cz)

V člancích bylo sice občas zmíněno, že skeptici a mnozí lékaři mají s tímto přístrojem problém, ale nikdo z dotyčných autorů těchto a mnohých dalších textů tomu nepřikládali váhu. Je to ostatně v oblasti vědy a zdravotnictví úplně běžné.

Když běžný novinářský postup selhává

Jako zavilý racionalista, který se snaží ve svých člancích naopak vždy dávat přednost vědeckým zjištěním a vědecké metodě před alternativními senzacemi, sleduji, jak se mým kolegům masivně při střetu s alternativní medicínou vypíná mozek. I nejlepší glosátorům a analytikům české politické či zahraniční scény v kontaktu s alternativou v oblasti zdraví a vědy vůbec si jejich mnohdy brilantní mysl bere prostě dovolenou. Důvody jsou podle mě dva:

Prvním je uplatňování klasického myšlenkového vzorce novinářů, který ale v psaní o vědě nemá co dělat. Novinář většinou tvoří článek tak, že dá prostor jedné straně, pak druhé straně a nakonec to nějak sesumíruje podle svých zkušeností, vědomostí a mnohdy také sympatií. Něco ve stylu: „Tady je paní, co říká, že očkování je špatné, a tam je ta velká korporace, co říká, že dobré. Fandíme tedy té paní, protože to je sympatický bojovník proti přesile, a co když na tom něco bude?“

Problém je, že ve vědě se nepracuje metodou: „jeden názor, druhý názor a vy si vyberte“. Věda má ověřené metody, kterými se snaží testovat hypotézy a vyvracet je či potvrzovat. Můžeme pak s jistou poměrně vysokou mírou určitosti tvrdit, co považujeme za prokázané a co ne. Zrovna u autistické hypotézy je dobře zdokumentováno, že Wakefield, který hypotézu a o tom, že očkování autismus způsobuje vypustil do světa, manipuloval s daty, že jeho studie je metodologicky mizerná a že se dopustil vědomého, finančně motivovaného podvodu a další studie naznačující tuto souvislost jsou také metodologicky snadno rozcupovatelné a naopak je k dispozici dost dat, která souvislost nepodporují. Není tedy jediný důkaz, že očkování způsobuje autismus. Jen víra alternativců a fanoušků konspiračních teorií. Zjistit si tato fakta není vůbec těžké.

V tomto příběhu tu tak nestojí proti sobě názor proti názoru, ale v kauze „očkování a autismus“ tu stojí proti sobě tvrzení doktorky provádějící alternativní medicínu, která si cosi pohledala na internetu a říká tomu výzkum, a pak tisíce vědců, kteří dělají skutečný výzkum, pracují s informacemi o milionech očkovaných dětí, jejich výstupy jsou pod ostrou kontrolou regulačních a kontrolních orgánů a také tisíců dalších vědců. Běžný český novinář ale, bohužel, navzdory tomu všemu není schopen rozhodnout, které tvrzení má větší váhu. Jeho závěr pak zpravidla vypadá: „*Je to názor proti názoru, pravda bude nejspíš někde uprostřed*“. Tak to ale ve skutečnosti vůbec není a novináři nejsou schopni to pochopit. Nechápu podstatu vědeckého zkoumání. Svým čtenářům a facebookovým fanouškům, tak prezentují nesmysly jako fakta, čímž jen posilují víru v konspiračních teorie.

Nevzdělanost

Druhým důvodem je obecná nevzdělanost českých novinářů v přírodních vědách. Titul z přírodních věd je u novinářů výjimkou, takže o vědě píší studovaní žurnalisté, učitelé češtiny nebo prostě lidé s maturitou. To je běžný jev a nemusí to být problém, pokud se v redakci vyskytuje alespoň jeden vzdělaný novinář, který se skutečně věnuje opravdové vědě. Stává se pak baštou rozumu, která kultivuje celou redakci (tedy, nechá-li se). V Týdnu to býval Ondřej Vrtiška, v Lidových novinách je to dnes třeba Eva Vlčková. Silný důraz právě Lidových novin na vědu a tedy i redaktory, kteří se jí věnují, pomáhá obecně tomu, že v těchto novinách do nebe volající nesmysly většinou nevycházejí. Takovou „vědeckou baštu“ však dnes většina českých médií nemá. Případný nesmyslný článek ovlivněný propagandou lidí z oblasti alternativní medicíny, přicházejících se zázračnými přístroji a různými z paty vycucanými tvrzeními o farmacii a očkování zvláště, tak nemá kdo korigovat. Je to strašlivá nemoc většiny českých redakcí a v době úspor v mediálním byznysu už na ni nejspíš není lék.

Takže když to shrnu a vrátím se na začátek tohoto komentáře. Co by Jiří Grygar řekl rodičům, jejichž dítě se v důsledku očkování stalo autistou? Nic, protože takové dítě podle všeho neexistuje. Vás bych pane Kundro na závěr své elegie jen upozornil, že je možná na čase přemýšlet na tím, že jsou

fenomény, které se dají s vysokou mírou pravdivosti prostě prokázat. Ano, věda není stoprocentní, má své chyby, své omyly, své korupční aféry, ale přináší výsledky, na které se dá s velkou mírou určitosti prostě spolehnout. Podle toho by měli čeští novináři psát, ne podle toho, že jim nějaký jurdívý fanoušek konspiračních teorií, který si něco najde na internetu, řekne, že si myslí, že je to jinak. (Nebo v případech zázračných přístrojů tuto roli ochotně přebírají přesvědčiví

lidé z PR, kteří ví, že se dokonale můžou spolehnout na navítnu českých novinářů a jejich naprostou neznalost základních vědomostí o biologii či fyzice.)

Pro české novináře je to všechno strašlivá vizitka, která se dnes a denně objevuje v jejich článcích i výkřicích na facebooku. Dělalji ze sebe i svých čtenářů hlupáky.

Komentář vznikl pro web MediaHub.cz

Zpráva o XII. Skeptikonu v Kroměříži (15. 5. – 17. 5. 2015)

Karel Pavlů

Nechce se nám věřit, že proběhl již XII. Skeptikon, že rok tak neuvěřitelně rychle uběhl. Typ na Kroměříž, proslulé Hanácké Athény, přišel od pravidelného účastníka pana doc. MUDr. Radovana Slezáka, který nám dal kontakt na pana MUDr. Františka Stehlíka. Pan doktor Stehlík pracuje jako zubní lékař, přičemž patří mezi přední kulturní osobnosti města. Sdělili jsme mu naše představy a s jeho pomocí začal kolotoč

jednání, který vyvrcholil v dubnu osobní návštěvou Kroměříže. Postupně jsme doladili detaily setkání – zajištění přednáškového sálu, techniky, propagace, ubytování, stravování, návštěvu Arcibiskupského zámku spočívající v prohlídce Květné zahrady a v sobotním večerním posezení v zámeckém vinném sklepě.

Sál s technikou nám poskytla Střední škola hotelová a služeb Kroměříž. V jejím Domově mládeže bylo zajištěno i ubytování účastníků v kompletně vybavených 3-lůžkových pokojích. Žáci školy připravili (upekli) každému z posluchačů malý dárek – perníček s nápisem SKEPTIKON 2015.

Někteří jsme přijeli již v pátek, ostatní se připojili v sobotu. Mezi 22 účastníky nechyběla naše slovenská členka paní Ing. Erika Písaříková. V neděli jsme se vraceli domů.

Organizovaný program začal v sobotu ráno po 9. hodině návštěvou Květné zahrady, kterou nás zčásti provedl hlavní zahradník pan Ing. Pavel Bleša, Dis. Po obědě v jídelně hotelové školy proběhlo přednáškové odpoledne (14.00 – 18.30). Účastnilo se ho kolem 50 posluchačů. Z toho téměř polovinu tvořili vlastní (přihlášení) účastníci Skeptikonu, ostatní byli zájemci z řad veřejnosti. Nízká účast byla evidentně způsobena tím, že v téže době probíhal rozhodující zápas českého hokejového týmu o mistrovství světa. „Programové kolizi“ tohoto druhu nelze ovšem předem zabránit.

V 14.00 byl zahájen odpolední program, který moderoval Ing. Karel Pavlů. Po přivítání a poděkování sponzorům vystoupil pan MUDr. František Stehlík s krátkou filozofickou úvahou a pan doc. Čeněk Zlatník pozdravil přítomné jako předseda klubu Sisyfos.

Hlavní náplní odpoledne byla trojice přednášek:

Prof. PhDr. ThDr. MUDr. et Dr. Jaroslav Max Kašparů, PhD., Dr.h.c.:

Hypnóza – mýtus nebo realita?

(Je hypnotizér šarlatán nebo lékař? Kam patří hypnotický stav člověka – fenomén, který od dob staroegyptských až po dnešek prodělává úpadek i renesanci? Lze jeho původ vysvětlit exaktní, psychologickou cestou nebo máme co do činění s magií, parapsychologií a okultizmem? Jsou léčebné účinky hypnózy skutečné nebo se jedná o placebo?)

Bc. Leoš Kyša:
**Paranormální výzva Českého klubu
skeptiků Sisyfos a intuitivní vnímání
podle Marka Komissarova**

(Od roku 2013 má v České republice každý člověk, který je přesvědčen o tom, že má paranormální schopnosti, možnost to prokázat v dvojité zaslepeném experimentu a získat odměnu milion korun. Jací lidé se do Paranormální výzvy hlásí? Jaké schopnosti se snaží prokázat a s jakým úspěchem? Promítání záznamů experimentů s uchazeči o cenu.)

RNDr. Jirí Grygar, CSc.:
Astronomové v oblacích

(Již od konce XIX. století se astronomové snažili dostat co nejvýše nad oblaka; nikoliv proto, že by to měli k hvězdám blíže, ale proto, že pozorování nejvíce vadí hustá a často zamračené atmosféra v malých výškách nad pevninami. Postavili tak hvězdárny ve velehorách, ale vyzkoušeli i horkovzdušné a lehkými plyny naplněné balóny. Nyní užívají také speciálně upravená letadla a vytrvalé bezpilotní balóny ve stratosféře. Získávají tak

jedinečné poznatky o vesmíru v širokém rozsahu elektromagnetického spektra.)

Po přednáškách následovala diskuze, která byla časově omezena, abychom mohli dodržet stanovený program. Všechny přednášky měly příznivý ohlas mezi posluchači. Zájem byl

též o skeptické publikace, které jsme nabízeli za režijní cenu. Sobotní večer patřil návštěvě Arcibiskupských vinných sklepů, kde jsme ochutnali vynikající vína, popovídali si a zazpívali s doprovodem harmoniky.

Toutu cestou chci ještě jednou poděkovat organizátorům a sponzorům této akce, zejména panu Dr. Františku Stehlíkovi, pracovníkům Střední školy hotelové a služeb Kroměříž a městu Kroměříž.

Na závěr prosíme jako obvykle účastníky o zaslání fotodokumentace, která bude umístěna na RAJČEti, kde je již možno některé záběry sledovat na adrese: <http://kareldruhy.rajce.idnes.cz>

Příští Skeptikon v roce 2016 se má uskutečnit v Příbrami.

Skeptikony se vrátí do Čech?

Čeněk Zlatník

První Skeptikon se uskutečnil v roce 2004 v Sázavě z iniciativy Věry Noskové, které jsem trochu pomáhal. Věra vymyslela nejen název akce, ale rovněž naplánovala perfektní program pro veřejnost: mělo to být pět přednášek, divadelní hra a skeptický průvod městem. Nakonec z průvodu sešlo, přednášek ubylo, ale hra Věry Noskové „Cestovka Inkarna“ se hrála. Vše se pečlivě připravovalo, sestavovaly se plakáty, zkoušela hra... Do místního Společenského domu však nakonec dorazilo jen 12 Sázavanů. Byli jsme zklamáni. Totální neúspěch?

Navzdory počátečním obtížím se každoroční mimopražská setkání skeptiků a příznivců klubu Sisyfos s váhavě osvětlivou veřejností ujala a máme na ně prima vzpomínky. Stačí je oživit zalistováním ve starých Zpravodajích... Posléze jsme místa setkání „přesunuli“ na Moravu, do blízkosti vinných sklípků. Je to patrné z následujícího přehledu, kde uvádím místo a datum konání dosud uskutečněných Skeptikonů:

Sázava, 10. 9. – 12. 9. 2004

Kamenice nad Lipou, 17. 6. – 19. 6. 2005

Letovice, 8. 9. – 10. 9. 2006

Turnov, 18. 5. – 20. 5. 2007

Litomyšl, 6. 6. – 8. 6. 2008

Boskovice, 19. 6. – 21. 6. 2009

Kyjov, 11. 6. – 13. 6. 2010

Mikulov, 17. 6. – 19. 6. 2011

Uherský Brod, 15. 6. – 17. 6. 2012

Hustopeče u Brna, 14. 6. – 16. 6. 2013

Kunštát, 23. 5. – 25. 5. 2014

Kroměříž, 15. 5. – 17. 5. 2015

Jak jste se dočetli výše, měl by příští Skeptikon pokračovat v Čechách.

K Moravě nás netáhly jen nádherný kraj a víno, ale také lenost. Většinu organizačních povinností si totiž nabíral pan Ing. Karel Pavlů. Skeptikony připravoval skoro s ročním předstihem a dokázal získat pro jejich pořádání sponzory. Náš klub na akci téměř nedoplácel a náklady účastníků nebyly neúnosné.

Karel Pavlů se stal jedním z neaktivnějších členů klubu Sisyfos a my jsme na něj plně spoléhali. Za organizaci osmi moravských Skeptikonů mu náleží uznání a vřelé díky.

Veřejné přednášky cyklu Věda kontra iracionalita

od 17 hodin v sále 206 budovy Akademie věd ČR v Praze 1, Národní 3

Středa 16. 9. 2015

1) PhDr. Ing. Antonín Pavlíček, Ph.D., Bc. Leoš Kyša: **Co zajímá evropské skeptiky?** (K letošní konferenci ECSO v Londýně)

2) **Plenární schůze** (Čeněk Zlatník)

Středa 21. 10. 2015 – Prof. PhDr. Ing. Miloš Dokulil, DrSc. (Fakulta informatiky MU Brno): **Výhledy do 21. století: čím a jak jsou podmíněny**

Středa 18. 11. 2015 – PhDr. Ing. Antonín Pavlíček, Ph.D. (Fakulta informatiky a statistiky VŠE

Praha): **Iracionalita na internetu a sociálních sítích**

Středa 16. 12. 2015 – Bc. Leoš Kyša (spisovatel, publicista): **Věda jako nepřítel? Odkud přišla nenávisť k vědě, jak vypadá u nás a ve světě a kam se bude vyvíjet?**

Vstup je volný do vyčerpání kapacity sálu

V červnu, červenci a srpnu se přednášky nekonají
Přednášky pokračují v roce 2016: 20.1., 17.2., 16.3., 20.4., 18.5.

● **Zpravodaj SISYFOS** - bulletin Českého klubu skeptiků Sisyfos, z. s., člena evropského sdružení ECSO (European Council of Skeptical Organisations) a světového sdružení CSI (Committee for Skeptical Inquiry). Zapsán do evidence tisku MKČR pod číslem MKČR E 11208. Vychází čtvrtletně s finanční podporou Akademie věd ČR.

● Kontaktní adresa Českého klubu skeptiků: PhDr. Zdeněk Jonák, U dejvického rybníčku 25, 160 00 Praha 6

● číslo účtu: 4444444444 (10 čtyřek) kód banky 2010

● Adresa na internetu: <http://www.sisyfos.cz>

● Zpravodaj SISYFOS, číslo 2/2015

- vyšlo v červnu 2015.

Editor: Leoš Kyša. Redakční rada: Čeněk Zlatník, Olga Kracíková, Zdeněk Jonák.

● Grafická úprava: Karel Kadlec

● Tisk: Tiskárna Libertas, a. s., Drtinova 10, Praha 5

● Příspěvky do Zpravodaje SISYFOS posílejte na adresu: Leoš Kyša, Višňová 579, Milovice 289 24. Lze též zasílat na e-mail: Leos.Kysa@seznam.cz